APUNTS

Ànnia

2024-11-19

CONFIGURAR L'ESPAI DE TREBALL

Al final del vídeo 1 explica com linkar el repositori de github i el projecte R. Primer hem descarregat des de la pàgina de GEO el dataset que volien i a més hem carregat les dades de github per tenir-les a l'entorn. Per descarregar el dataset ho hem fet des de: https://www.ncbi.nlm.nih.gov/geo/query/acc.cgi?acc=GSE27174 (https://www.ncbi.nlm.nih.gov/geo/query/acc.cgi?acc=GSE27174) el fitxer GSE27174_RAW.tar. Per simplement carregar les dades de github, a la terminal he escrit: git clone https://github.com/ASPteaching/Analisis_de_datos_omicos-Ejemplo_1-Microarrays.git (https://github.com/ASPteaching/Analisis_de_datos_omicos-Ejemplo_1-Microarrays.git)

Search for GDS4155[ACCN] Search Clear Show All (Advanced Search)

	DataSet Recor	d GDS4155: Expression Profiles	Data Analysis Tools Sample Subset						
Title:	Dopaminergic transcription factors Ascl1, Lmx1a, Nurr1 combined effect on embryonic fibroblasts								
Summary:	Analysis of induced dopaminergic (iDA) neurons generated from E14.5 mouse embryonic fibroblasts (MEFs) reprogrammed by infection with lentiviruses expressing dopaminergic transcription factors Ascl1, Lmx1a and Nurr1. Results provide insight into the molecular basis of MEF to iDA reprogramming.								
Organism:	Mus musculus								
Platform:	GPL6246: [MoGene-1_0-st] Affymetrix Mouse Gene 1.0 ST Array [transcript (gene) version]								
Citation:	Caiazzo M, Dell'Anno MT, Dvoretskova E, Lazarevic D et al. Direct generation of functional dopaminergic neurons from mouse and human fibroblasts. <i>Nature</i> 2011 Jul 3;476(7359):224-7. PMID: 21725324								
Reference Series:	GSE27174	Sample count:	8						
Value type:	transformed count	Series published:	2011/07/04						

WEB GEO

A més, hem configurat les dreceres de treball:

```
setwd("/Users/annia/Desktop/UOC/DADES OMIQUES/ACT2.2/Series GSE27174")
WorkingDir <- getwd()
DataDir <- file.path(WorkingDir, "dades")
ResultsDir <- file.path(WorkingDir, "resultats")</pre>
```

Hem creat les dreceres de dades i treball.

CARREGUEM LES DADES I LES ORGANITZEM

Creen un excel format csv on han posat els noms dels datasets descarregats, si són cas o control, un color segons si són cas o control i finalment un short name. Una vegada creat, l'importem:

Samples (8) ■ Less...

GSM671653 Fibroblasts dopaminergic induced rep1
GSM671654 Fibroblasts dopaminergic induced rep2
GSM671655 Fibroblasts dopaminergic induced rep3
GSM671656 Fibroblasts dopaminergic induced rep4
GSM671657 Fibroblasts not induced rep1
GSM671658 Fibroblasts not induced rep2
GSM671659 Fibroblasts not induced rep3
GSM671660 Fibroblasts not induced rep4

Info per passar a csv

```
library(readr)
targets <- read_delim("dades/targets.csv", delim = ";", escape_double = FALSE, trim_w
s = TRUE)
View(targets)</pre>
```

Per tant ja tenim els arxius cel i targets.csv. Ara farem el codi d'ànalisi. Carreguem tots els paquets que ens ha dit:

```
if (!require(BiocManager)) install.packages("BiocManager")
installifnot <- function(pkg) {</pre>
    if (!require(pkg, character.only = T)) {
        BiocManager::install(pkg)
    }
}
# BiocManager::install() # Actualiza paquetes instalados
BiocManager::install("arrayQualityMetrics")
library(arrayQualityMetrics)
installifnot("pd.mogene.1.0.st.v1")
installifnot("mogene10sttranscriptcluster.db")
installifnot("oligo")
installifnot("limma")
installifnot("Biobase")
installifnot("arrayQualityMetrics")
installifnot("genefilter")
installifnot("annotate")
installifnot("xtable")
installifnot("gplots")
installifnot("GOstats")
```

Ara crea l'AnnotatedDataFrame:

```
library(Biobase) #carreguem biobase
targetsDF <- read.csv(file = file.path(DataDir, "targets.csv"), header = TRUE, sep =
";") #llegim el fitxer targets
# ara ja deixa preparats UNS ÍTEMS per després poder generar plots i etc
sampleNames <- as.character(targetsDF$ShortName)
sampleColor <- as.character(targetsDF$Colors)
# Crea un objecte AnnotatedDataFrame
targets <- AnnotatedDataFrame(targetsDF)</pre>
```

Annotated Data Frame

Expression Set

Emmagatzema metadades sobre les mostres en un experiment. És una estructura més complexa que combina dades d'expressió gènica amb metadades de les mostres i dels gens.

Conté informació com ara el grup experimental, el sexe, l'edat, etc., de cada mostra. Conté la matriu d'expressió gènica (on les files són gens i les columnes són mostres), un AnnotatedDataFrame per a les metadades de les mostres i un altre AnnotatedDataFrame per a les metadades dels gens (com ara anotacions de funcions o vies).

S'utilitza per organitzar i descriure les mostres en un estudi. És la estructura principal per emmagatzemar i analitzar dades d'expressió gènica en Bioconductor.

Resum: ExpressionSet : Combina dades d'expressió, metadades de mostres i metadades de gens.

Resum:

AnnotatedDataFrame: Metadades de les mostres o dels gens.

Ara el que farem és llegir els arxius CEL i complementar la informació que tenim:

CELfiles <- targetsDF\$fileName #agafem els noms dels arxius CEL
rawData <- read.celfiles(file.path(DataDir, CELfiles), phenoData = targets)</pre>

Reading in : /Users/annia/Desktop/UOC/DADES OMIQUES/ACT2.2/Series GSE27174/dades/GSM6

71653.CEL

Reading in : /Users/annia/Desktop/UOC/DADES OMIQUES/ACT2.2/Series GSE27174/dades/GSM6

71654.CEL

Reading in : /Users/annia/Desktop/UOC/DADES OMIQUES/ACT2.2/Series GSE27174/dades/GSM6

71655.CEL

Reading in: /Users/annia/Desktop/UOC/DADES OMIQUES/ACT2.2/Series GSE27174/dades/GSM6

71656.CEL

Reading in : /Users/annia/Desktop/UOC/DADES OMIQUES/ACT2.2/Series GSE27174/dades/GSM6

71657.CEL

Reading in: /Users/annia/Desktop/UOC/DADES OMIQUES/ACT2.2/Series GSE27174/dades/GSM6

71658.CEL

Reading in : /Users/annia/Desktop/UOC/DADES OMIQUES/ACT2.2/Series GSE27174/dades/GSM6

71659.CEL

Reading in: /Users/annia/Desktop/UOC/DADES OMIQUES/ACT2.2/Series GSE27174/dades/GSM6

71660.CEL

- # fa servir la funció read.celfiles i els combina en un objecte.
- # file.path(dataDir, CELfiles) construeix un ruta completa pels arxius CEL, que
- # genera una ruta per a cada un. phenoData=targets-->es fa servir aquest
- # objecte com la info fenotípica (metadades de les mostres) associades a les
- # dades d'expressió

rawData

```
GeneFeatureSet (storageMode: lockedEnvironment)
```

assayData: 1102500 features, 8 samples

element names: exprs

protocolData

rowNames: 1 2 ... 8 (8 total)

varLabels: exprs dates

varMetadata: labelDescription channel

phenoData

rowNames: 1 2 ... 8 (8 total)

varLabels: fileName grupos ShortName Colors

varMetadata: labelDescription channel

featureData: none

experimentData: use 'experimentData(object)'

Annotation: pd.mogene.1.0.st.v1

exprs(rawData) #cada fila representa un gen/sonda del microarray i cada columna és u na mostra. Els valors són els nivells d'expressió de cada gen.

	1	2	3	4	5	6	7	8
1	5804	4154	10979	6825	6780	7335	10652	5293
2	74	70	156	100	105	94	201	79
3	5691	4192	10243	7134	6666	6819	10532	5183
4	65	73	92	154	134	82	92	70
5	45	44	143	52	58	51	228	113
6	71	86	68	51	86	78	114	54
7	6977	5210	10943	7491	8056	7430	11541	5794
8	84	62	138	66	144	77	143	78
9	6412	4965	11722	7154	7690	7554	11419	5885
[reached get	Option 0	n("max.	print") o	mitte	11024	91 rows

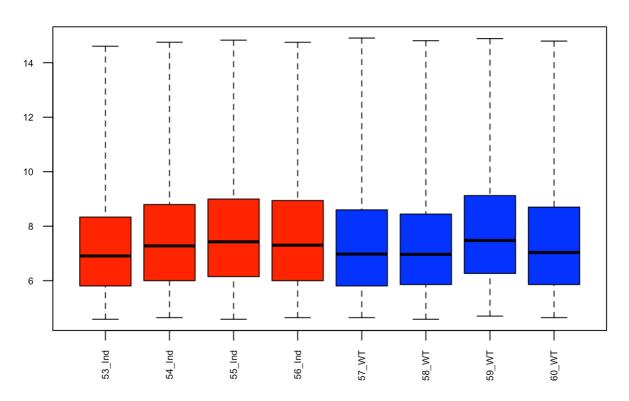
EXPLORACIÓ I CONTROL DE QUALITAT

Anem a fer un boxplot, que en aquest cas admet un objecte tipus rawData. Aquest ens ensenyarà la distribució dels valors.

```
# BOXPLOT
```

boxplot(rawData, which = "all", las = 2, main = "Intensity distribution of RAW data",
 cex.axis = 0.6, col = sampleColor, names = sampleNames)

Intensity distribution of RAW data

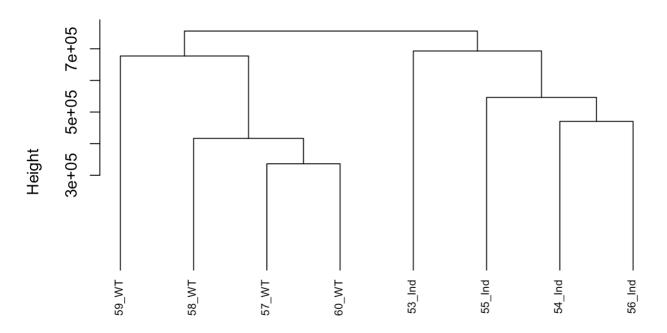

El professor diu que s'han de normalitzar però que no es veuen masses diferències i que són resultats congruents.

Tot seguit fa un clustering jeràrquic, que ens dóna un tipus d'informació una mica diferent:

```
# HIERARQUICAL CLUSTERING
clust.euclid.average <- hclust(dist(t(exprs(rawData))), method = "average")
plot(clust.euclid.average, labels = sampleNames, main = "Hierarchical clustering of R
awData",
    cex = 0.7, hang = -1)</pre>
```

Hierarchical clustering of RawData

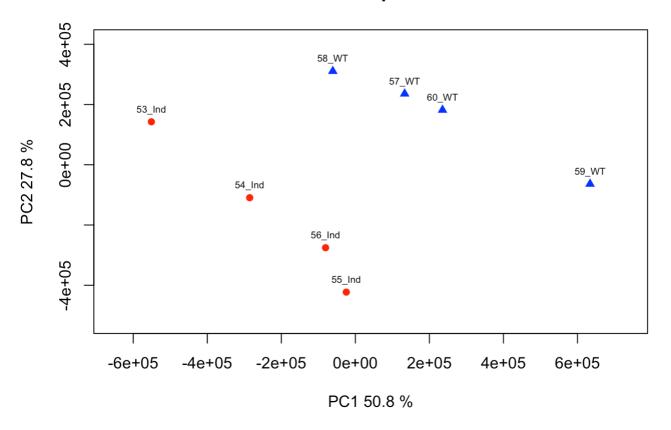
dist(t(exprs(rawData)))
 hclust (*, "average")

Ens ensenya com s'agrupen les mostres: veiem que les mostres induïdes s'assemblen més entre elles i el mateix amb les no induïdes.

Ara farem un PCA: reducció de la dimensionalitat. Ens crea unes dimensions independents entre sí i cada dimensió explica un % de variabilitat. Recordem que a columnes tenim mostres i a files cada gen. El codi que fan servir és el següent:

```
#PRINCIPAL COMPONENT ANALYSIS
plotPCA <- function ( X, labels=NULL, colors=NULL, dataDesc="", scale=FALSE, formapun</pre>
ts=NULL, myCex=0.8,...) #ha definit una funció per fer el PCA. X serà la matriu d'exp
ressió gènica. NO LES ESCALA.
{
  pcX<-prcomp(t(X), scale=scale) #fa la transposada; escalarà les dades si a l'anteri
or posa TRUE; sinó no.
  loads<- round(pcX$sdev^2/sum(pcX$sdev^2)*100,1) #calcula la variància explicada per</pre>
cada component.
  #print(loads)
  xlab<-c(paste("PC1",loads[1],"%")) #etiquetes pels eixos amb els % de cada componen
  ylab<-c(paste("PC2",loads[2],"%"))
  if (is.null(colors)) colors=1 #negre si no s'especifica
  plot(pcX$x[,1:2],xlab=xlab,ylab=ylab, col=colors, pch=formapunts,
       x = c(\min(pcX x [,1]) - 100000, \max(pcX x [,1]) + 100000), y = c(\min(pcX x [,2]) - 100000)
000, max(pcX$x[,2])+100000))
  text(pcX$x[,1],pcX$x[,2], labels, pos=3, cex=myCex)
  title(paste("Plot of first 2 PCs for expressions in", dataDesc, sep=" "), cex=0.8)
}
#no podem entrar els rawdata directe i aquí sí que cal exprs(rawData)
plotPCA(exprs(rawData), labels=sampleNames, dataDesc="raw data", colors=sampleColor,
        formapunts=c(rep(16,4), rep(17,4)), myCex=0.6)
```

Plot of first 2 PCs for expressions in raw data

Veiem al gràfic que PC1 explica el 50% isegona 27%; això és >75%. Els grups estan separats per una diagonal, pel que deduïm que necessitem aquestes dues PC.

El següent chunk passa els gràfics a PDF per tenir-los per consultar posteriorment:

```
quartz_off_screen
```

CONTROL DE QUALITAT AMB 'arrayQualityMetrics'

Això ens permet fer-ho més ràpid i no gràfic per gràfic. Li donem com a objecte el rawData i ens fa un gràfic de control de qualitat. Això sí, tarda una mica, i no sol donar més info que el que hem fet. El profe ha ficat una variable boleana per determinar si s'executa o no:

```
# Avoid re-running it each time the script is executed.
rerun <- FALSE
if (rerun) {
    arrayQualityMetrics(rawData, reporttitle = "QC_RawData", force = TRUE)
}</pre>
```

El document generat és un html que es troba dins la carpeta que li hem dit, en aquest cas, QC_RawData. Dins de l'informe que es genera veiem que hi ha una taula al principi on hi ha tres columnes que són els tres criteris que podríen indicar que hi ha un error. El tercer és el menys precís/eficient. El gràfic dos és per indicar si hi ha alguna mostra atípica, que per ser-ho ha de superar la línia negra de la dreta.

EL CONTROL DE QUALITAT ES POT DFER ABANS I DESPRÉS DE NORMALITZAR LES DADES, PERÒ...

...Es recomana fer tot això abans de la normalització ja que sinó podríem veure que la variabilitat explicada en PCA és menor. Això és perquè es comprimeixen les dades i es redueix la variabilitat.

NORMALITZACIÓ

La farem amb el mètode rma = robust multiarray average.

```
eset <- rma(rawData) #RMA del paquet affy
```

```
Background correcting
Normalizing
Calculating Expression
```

write.exprs(eset, file.path(ResultsDir, "NormData.txt")) #guardar les dades en un fi txer; escriu la matriu d'expressió d'un ExpressionSet en un fitxer eset

```
ExpressionSet (storageMode: lockedEnvironment)
assayData: 35556 features, 8 samples
element names: exprs
protocolData
rowNames: 1 2 ... 8 (8 total)
varLabels: exprs dates
varMetadata: labelDescription channel
phenoData
rowNames: 1 2 ... 8 (8 total)
varLabels: fileName grupos ShortName Colors
varMetadata: labelDescription channel
featureData: none
experimentData: use 'experimentData(object)'
Annotation: pd.mogene.1.0.st.v1
```

Normalització quantilica: Normalitza les dades entre els diferents arrays perquè tinguin la mateixa distribució. Les dades s'han guardat en un arxiu dins de results per tenir-los a mà. El resultat final és un expressionSet, que si ens fixem amb la sortida que ens dona, hi ha assayData: ExpressionSet (storageMode: lockedEnvironment); assayData: 35556 features, 8 samples. S'han agrupat les sondes, ja que si compararem amb rawdata, hi havia moltes més entrades: GeneFeatureSet (storageMode: lockedEnvironment); assayData: 1102500 features, 8 samples.

FILTRAT

Ara farem un filtratge dels gens per eliminar aquells amb baixa variabilitat (si canvien poc entre els diferents grups, no ens donarà resultats; o bé els que no tenen identificador ENTREZ). El que volem és eliminar soroll innecessari i potenciar els resultats estadístics.

No és imprescindible tenir el paquet d'anotacions per filtrar (el require.entrez) però si el tenim, podrem eliminar les sondes que no estan anotades i que no solen tenir interès. Veiem al codi que fa servir el rang interquartílic, ens quedem amb el 25% més variable i que tenen ID entrez.

Amb tot això guanyem un dataset menor, que té menys gens vaja, del que hem descartat els gens que amb gran probabilitat no estaran relacionats amb el nostre problema. Ens deixarà fer el multiple testing de manera menys restrictiva. Avui en dia cada vegada es fa menys filtratge.

```
annotation(rawData)
```

```
[1] "pd.mogene.1.0.st.v1"
```

```
$eset
ExpressionSet (storageMode: lockedEnvironment)
assayData: 5041 features, 8 samples
  element names: exprs
protocolData
  rowNames: 1 2 ... 8 (8 total)
  varLabels: exprs dates
  varMetadata: labelDescription channel
phenoData
  rowNames: 1 2 ... 8 (8 total)
  varLabels: fileName grupos ShortName Colors
  varMetadata: labelDescription channel
featureData: none
experimentData: use 'experimentData(object)'
Annotation: mogene10sttranscriptcluster.db
$filter.log
$filter.log$numDupsRemoved
[1] 1943
$filter.log$numLowVar
[1] 15123
$filter.log$numRemoved.ENTREZID
[1] 13449
```

```
# NUMBER OF GENES IN
print(eset_filtered$eset) #ExpressionSet amb 5041 gens
```

```
ExpressionSet (storageMode: lockedEnvironment)
assayData: 5041 features, 8 samples
element names: exprs
protocolData
rowNames: 1 2 ... 8 (8 total)
varLabels: exprs dates
varMetadata: labelDescription channel
phenoData
rowNames: 1 2 ... 8 (8 total)
varLabels: fileName grupos ShortName Colors
varMetadata: labelDescription channel
featureData: none
experimentData: use 'experimentData(object)'
Annotation: mogene10sttranscriptcluster.db
```

Interpretació del nom de la plataforma (pd.mogene.1.0.st.v1)

- mogene → Es refereix al Mouse Gene array.
- 1.0 → La versió de l'array.
- st → Significa Sense Targeted, que indica que l'array utilitza sondes orientades a transcripcions completes (transcript clusters).
- v1 → Versió de la plataforma, que no afecta l'anotació perquè fa referència al disseny físic.

Aquest nom indica que estàs treballant amb l'array "Mouse Gene 1.0 ST Array", que fa servir *transcript clusters* com a unitat d'anotació.

Connexió amb els paquets d'anotació

A Bioconductor, els paquets de bases de dades per a arrays d'Affymetrix segueixen un patró consistent:

- Els arrays que utilitzen clústers de transcripció tenen el sufix transcriptcluster.db.
- L'arrel del nom del paquet sempre està relacionada amb el nom de la plataforma (en aquest cas, mogene10st).

Això significa que:

- mogene10st és l'arrel perquè fa referència a "Mouse Gene 1.0 ST Array".
- transcriptcluster.db indica que és un paquet d'anotació basat en clústers de transcripció.

Absència d'informació explícita en Bioconductor

Tot i que Bioconductor no et dóna directament aquesta associació, pots deduir-ho:

- Les plataformes pd.* d'Affymetrix tenen paquets associats d'anotació que segueixen el mateix prefix.
 Per exemple:
 - pd.mogene.2.0.st → mogene20sttranscriptcluster.db
 - pd.hugene.1.0.st.v1 → hugene10sttranscriptcluster.db
 - pd.clariom.s.mouse.ht → clariomsmousetranscriptcluster.db

Aquesta regularitat en els noms ajuda a deduir que:

• pd.mogene.1.0.st.v1 → mogene10sttranscriptcluster.db

```
filteredEset <- eset_filtered$eset #extreiem l'expressionSet
filteredData <- exprs(filteredEset) #la matriu d'expressió
pData(eset_filtered$eset)$ShortName</pre>
```

```
[1] "53_Ind" "54_Ind" "55_Ind" "56_Ind" "57_WT" "58_WT" "59_WT" "60_WT"
```

colnames(filteredData) <- pData(eset_filtered\$eset)\$ShortName #canviem el nom de les
columnes, així tindrem les etiquetes posteriorment.</pre>

SELECCIÓ DE GENS

En aquest cas tenim únicament dos grups (inudït/no induït) i un factor a analitzar. Farem servir el programa LIMMA; aquest ens proporciona una gran quantitat d'informació com ara un estimador de la variabilitat de cada gen. Aquest càlcul el fa mirant la variabilitat de cada gen ve la variabilitat global del dataset.

Primer construïrem una matriu de disseny. Podem utilitzar *modelmatrix* indicant quin factor volem que es faci servir. La matriu de disseny és una representació matemàtica de l'estructura experimental que s'utilitza per modelar les dades i identificar els gens que canvien la seva expressió entre les condicions experimentals.

```
library(limma)
pData(filteredEset)$grupos
```

```
[1] "Induced" "Induced" "Induced" "WT" "WT" "WT" [8] "WT"
```

```
treat <- pData(filteredEset)$grupos #extreiem la columna de gups de les metadades i ho guardem dins la varaible treat
lev <- factor(treat, levels = unique(treat)) #fem que sigui factor. La part de level s assegura que els nivells del factors sigui únics i presents de la var treat.
design <- model.matrix(~0 + lev) #0 indica que no es vol incloure un terme d'interce pció al model, i lev indica que es vol incloure una columna per a cada nivell del fac tor lev.
colnames(design) <- levels(lev)
rownames(design) <- sampleNames
# La matriu de disseny resultant tindrà una fila per a cada mostra i una
# columna per a cada grup experimental. Els valors de la matriu seran 1 si la
# mostra pertany al grup corresponent i 0 en cas contrari.
print(design)
```

```
Induced WT
53 Ind
             1
                0
54 Ind
             1
55 Ind
56 Ind
             1
                0
57_WT
             0
               1
58 WT
             0 1
59 WT
             0 1
60 WT
             0 1
attr(,"assign")
[1] 1 1
attr(,"contrasts")
attr(,"contrasts")$lev
[1] "contritreatment"
```

Ara fem la matriu de contrast = consisteix en dir quines comparacions volem fer en forma de resta: induïts vs no afectat.

```
Contrasts
Levels Induced.vs.WT
Induced 1
WT -1
```

Ara estimarem el model. Amb el paquet limma ara ajustem un model lineal a les dades d'expressió filtrades i calculem estadísiques per a la comparació de grups. Així podrem identificar els gens que canvien significativament la seva expressió entre les condicions experimentals.

```
# MODEL FIT
fit1 <- lmFit(filteredData, design) #ajustem el model fent servir les dades d'expres
sió filteredData i la matriu de disseny design.
fit.main1 <- contrasts.fit(fit1, cont.matrix1) #aplica la matriu de contrasts a fit1
per fer les estadístiques de comparació.
fit.main1 <- eBayes(fit.main1) #Calcula estadístiques moderades utilitzant un mètode
empíric Bayes. eBayes=bayes empíric</pre>
```

Hi ha alternatives vàlides al mètode empíric Bayes utilitzat en el paquet limma per a l'anàlisi d'expressió diferencial. Algunes d'aquestes alternatives inclouen:

- t-test: El t-test és una prova estadística clàssica que es pot utilitzar per comparar les mitjanes de dos grups. Es pot utilitzar per a l'anàlisi d'expressió diferencial quan es comparen dos grups experimentals.
- ANOVA: L'ANOVA (anàlisi de la variància) és una prova estadística que es pot utilitzar per comparar les
 mitjanes de tres o més grups. Es pot utilitzar per a l'anàlisi d'expressió diferencial quan es comparen
 múltiples grups experimentals.

• SAM (Significance Analysis of Microarrays): SAM és un mètode estadístic no paramètric que es va desenvolupar específicament per a l'anàlisi d'expressió diferencial de microarrays.

• Rank product: El mètode de rank product és un altre mètode no paramètric que es pot utilitzar per a l'anàlisi d'expressió diferencial.

Per exemple, el t-test i l'ANOVA són mètodes clàssics que són fàcils d'implementar i interpretar, però poden ser menys potents que el mètode empíric Bayes quan el nombre de mostres és petit. SAM i el mètode de rank product són mètodes no paramètrics que són més robustos a la presència de valors atípics, però poden ser més difícils d'implementar.

Els resultats de l'anàlisi que hem fet estan guardats dins l'objecte lmfit i es poden extreure amb la instrucció topTable. Aquesta instrucció, topTable, pot aplicar un filtre automàtic basat en dos criteris diferents: "log fold change" i "p-value". En aquest cas agafarem únicament els gens amb un log-fold-change més gran de 3 i p-valor ajustat inferior a 0.05.

```
topTab <- topTable(fit.main1, number = nrow(fit.main1), coef = "Induced.vs.WT", adjus
t = "fdr",
    lfc = 3, p.value = 0.05)
# de fitmain1 treiem les estadístiques. number-->indica que es volen mostrar
# tots els gens. coef = 'Induced.vs.WT': Especifica el contrast per al qual es
# volen extreure els DEGs. adjust = 'fdr': Indica que es vol ajustar el p-valor
# per controlar la taxa de falsos descobriments (FDR). lfc = 3: Especifica un
# log fold change (lfc) mínim de 3 per considerar un gen com a diferencialment
# expressat. Això significa que només es mostraran els gens que tenen un canvi
# d'expressió de almenys 3 vegades (en escala logarítmica) entre els grups.
# p.value = 0.05: Especifica un p-valor màxim de 0.05 per considerar un gen com
# a diferencialment expressat.
dim(topTab)
```

[1] 219 6

head(topTab)

```
logFC AveExpr t P.Value adj.P.Val B
10470175 5.707416 7.364107 37.97989 1.509750e-12 5.098562e-09 18.94789
10351443 5.779825 9.600246 36.92502 2.022838e-12 5.098562e-09 18.71043
10403796 5.654198 8.316620 34.73894 3.811235e-12 6.331269e-09 18.18482
10522388 5.531318 8.431707 33.36608 5.790093e-12 6.331269e-09 17.82961
10469358 -5.371210 7.747743 -33.10581 6.279775e-12 6.331269e-09 17.75992
10531869 5.751976 8.785049 31.78481 9.576493e-12 7.061047e-09 17.39403
```

L'estadístic B és un resultat bayesià de la probabilitat que estigui diferencialment expressat vs que no.

ANOTACIÓ DE RESULTATS

Ara el que farem és obtenir els identificadors dels gens que ens interessen. Això ho farem obtenint els identificadors de ENTREZ i GENE SYMBOL corresponents als probesets que hi ha a la taula de resultats (identificats amb els id de la companyia que ha produït els microarrays).

library(mogene10sttranscriptcluster.db) #carreguem el paquet d'anotació.
keytypes(mogene10sttranscriptcluster.db) #ens ensenya els tipus de claus disponible
s.

```
[1] "ACCNUM"
                     "ALIAS"
                                     "ENSEMBL"
                                                     "ENSEMBLPROT"
                                                                     "ENSEMBLTRANS"
 [6] "ENTREZID"
                     "ENZYME"
                                     "EVIDENCE"
                                                     "EVIDENCEALL"
                                                                     "GENENAME"
[11] "GENETYPE"
                     "G0"
                                     "GOALL"
                                                     "IPI"
                                                                     "MGI"
[16] "ONTOLOGY"
                     "ONTOLOGYALL"
                                     "PATH"
                                                     "PFAM"
                                                                     "PMID"
[21] "PROBEID"
                     "PROSITE"
                                     "REFSEO"
                                                     "SYMBOL"
                                                                     "UNIPROT"
```

anotaciones <- AnnotationDbi::select(mogene10sttranscriptcluster.db, keys = rownames
(filteredData),</pre>

columns = c("ENTREZID", "SYMBOL")) #obtenim les anotacions amb select; les claus són els noms de la fila de la matriu filteredDAta; li diem les columnes que volem ext reure. Ho guardem tot a anotaciones.

anotaciones

```
PROBEID ENTREZID
                             SYMB0L
  10379727 100034251
                             Wfdc17
   10585180 100036537
                             Gm11149
3
  10554156 100038347
                             Fam174b
   10408047 100038371
                             Zfp389
   10500360 100038464
                             Gm15441
   10578950 100038489
                               Apela
7
   10405892 100038538
                             Ramacl
   10436692 100038614
                             Gm10791
   10352794 100038712
                             Gm10516
10 10369102 100038725
                             Cep851
11 10453555 100038746
                             Gm1976
12 10362102 100038752
                             Gm10825
13 10451287 100038882
                               Isq15
14 10406823 100039691
                             Lncenc1
15 10362534 100040846 5930403N24Rik
16 10368700 100041085
                         Mfsd4b3-ps
17 10402783 100041194
                             Ahnak2
18 10490843 100041480
                             Myef2l
19 10505163 100041581
                           Zkscan16
20 10412488 100041678
                             Gm3500
21 10523750 100042165
                             Thoc2l
22 10414747 100043218
                          Trav12n-1
23 10558400 100043254
                                Nps
24 10487506 100043424
                            Morrbid
25 10486201 100043609
                             Gm14207
 [ reached 'max' / getOption("max.print") -- omitted 5016 rows ]
```

Habitualment es fa servir entrez, ensembl i symbol, que aquest últim no és tan estàndard però és més intuïtiu.

Ara afegirem aquesta informació a topTable. Per fer-ho, fa servir concatenació fent servir "pipes" del paquet dyplr:

library(dplyr)

topTabAnotada <- topTab %>% #està creant una nova taula; %>% anotador pipe que ens d eixa fer múltiples operacions a la vegada

mutate(PROBEID=rownames(topTab)) %>% #afegeix una nova columna

left_join(anotaciones) %>% #combina les taules utiltizant unió oper l'esquerra arrange(P.Value) %>% #reordena el p valor en ordre descendent.

select(7,8,9, 1:6) #reordena les columnes: Primer es mostren les columnes 7, 8 i 9 (que corresponen a "PROBEID", "ENTREZID" i "SYMBOL"), seguides de les columnes 1 a 6 (que contenen la resta d'informació sobre els gens diferencialment expressats).

head(topTabAnotada)

```
PROBEID ENTREZID SYMBOL
                               logFC AveExpr
                                                            P. Value
1 10470175 227627
                     Obp2a 5.707416 7.364107 37.97989 1.509750e-12
2 10351443
                     Lmx1a 5.779825 9.600246 36.92502 2.022838e-12
            110648
                      Amph 5.654198 8.316620 34.73894 3.811235e-12
3 10403796 218038
4 10522388
            231290 Slc10a4 5.531318 8.431707 33.36608 5.790093e-12
5 10469358
            17533
                      Mrc1 -5.371210 7.747743 -33.10581 6.279775e-12
             26414 Mapk10 5.751976 8.785049 31.78481 9.576493e-12
6 10531869
    adj.P.Val
1 5.098562e-09 18.94789
2 5.098562e-09 18.71043
3 6.331269e-09 18.18482
4 6.331269e-09 17.82961
5 6.331269e-09 17.75992
6 7.061047e-09 17.39403
```

Amb aquests resultats, generem un nou document per tenir-lo.

```
write.csv2(topTabAnotada, file = file.path(ResultsDir, "Genes seleccionados.csv"))
print(xtable(topTab, align = "lllllll"), type = "html", html.table.attributes = "",
    file = file.path(ResultsDir, "Genes seleccionados.html"))
```

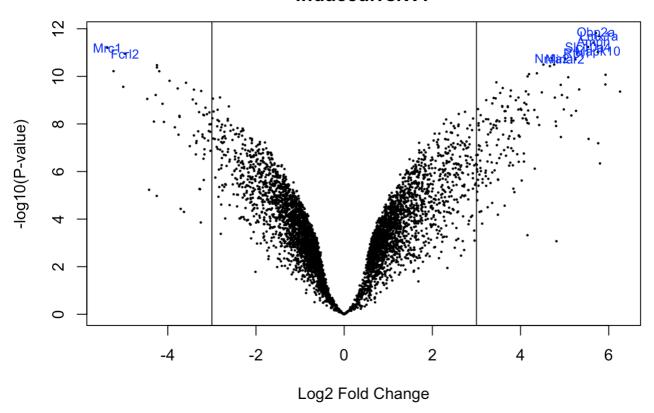
VISUALITZACIÓ DELS RESULTATS

Podem fer un volcano plot o bé un heat map.

VOLCANO PLOT

El volcano plot és un tipus de gràfic que mostra el log fold change (lfc) a l'eix x i el -log10 del p-valor a l'eix y. Això permet identificar fàcilment els gens que tenen un canvi d'expressió significatiu i un p-valor baix.

Differentially expressed genes Induced.vs.WT

quartz_off_screen

HEATMAPS

Ara farem servir LA MATIRU D'EXPRESSIÓ.

selectedRows <- rownames(filteredData) %in% rownames(topTab) #un vector lògic selecte dRows que indica quines files de la matriu filteredData corresponen als gens presents a la taula topTab (els DEGs).

selectedData <- filteredData[selectedRows,]#una nova matriu selectedData que conté no més les files de filteredData que corresponen als DEGs.

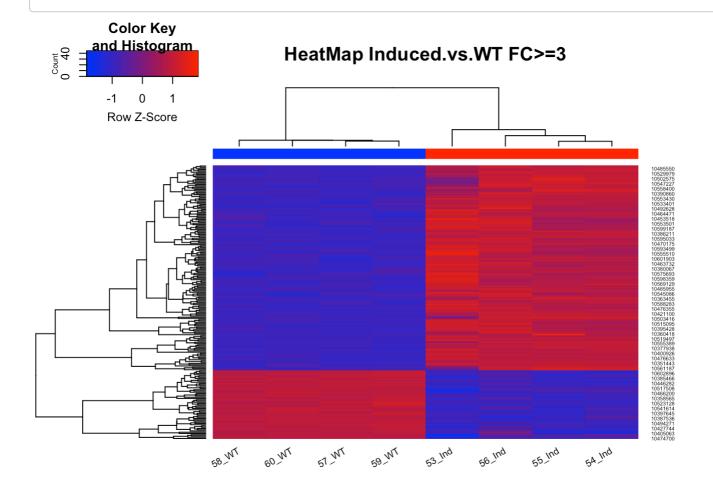
#HEATMAP PLOT

my_palette <- colorRampPalette(c("blue", "red"))(n = 299) #paleta de colors que va de
l blau al vermell amb 299 colors intermedis.</pre>

library(gplots)

```
heatmap.2(selectedData,
```

Rowv=TRUE, #agrupa gens
Colv=TRUE, #agrupa columnes
main="HeatMap Induced.vs.WT FC>=3",
scale="row", #escala valors d'expressió per fila
col=my_palette,
sepcolor="white",
sepwidth=c(0.05,0.05),
cexRow=0.5,
cexCol=0.9,
key=TRUE, #mostra llegenda
keysize=1.5,
density.info="histogram",
ColSideColors=c(rep("red",4),rep("blue",4)), #colors per marcar els grups e


```
#creem el PDF
pdf(file.path(ResultsDir,"Heatmap.pdf"))
heatmap.2(selectedData,
          Rowv=TRUE,
          Colv=TRUE,
          main="HeatMap Induced.vs.WT FC>=3",
          scale="row",
          col=my_palette,
          sepcolor="white",
          sepwidth=c(0.05, 0.05),
          cexRow=0.5,
          cexCol=0.9,
          key=TRUE,
          keysize=1.5,
          density.info="histogram",
          ColSideColors=c(rep("red",4),rep("blue",4)),
          tracecol=NULL,
          srtCol=30)
dev.off()
```

```
quartz_off_screen
2
```

Hi ha dos grups de gens: uns, els vermells, que estan menys expressats en el wild type i més a l'induït; i uns al revés. Hem seleccionat expressament els més expressats, per tant, el gràfic és purament confirmatiu.

ANÀLISI DE SIGNIFICACIÓ BIOLÒGICA

Fan un anàlisi de sobre-representació, que busca si entre les anotacions hi ha alguna categoria (amb gene onthology o així) que apareixi amb més freqüència que la real esperada.

Per fer això necessitem:

- · Una llista seleccionada.
- L'univers de gens, és a dir, tots els gens que s'han inclós a l'anàlisi (depenent de l'usuari es posen tots els del xip o tots els del genoma).

La majoria de programes necessites que els identificadors dels gens siguin format ENTREZ, pel que prepararem ambdues llistes a la vegada (tot i que ja teníem la dels gens seleccionats).

library(mogene10sttranscriptcluster.db) #carreguem el paquet d'anotació
probesUniverse <- rownames(filteredData) #vector que conté els noms de la fila de la
matriu fileData. Són els noms dels identificadors de les sondes de microarray i són
l'univers de gens.
entrezUniverse <- AnnotationDbi::select(mogene10sttranscriptcluster.db, probesUnivers
e,
 "ENTREZID")\$ENTREZID
agafem els ID d'entrez.
topProbes <- rownames(selectedData) #les claus que s'utilitzaran per identificar els
gens.
entrezTop <- AnnotationDbi::select(mogene10sttranscriptcluster.db, topProbes, "ENTREZ
ID")\$ENTREZID

topGenes <- entrezTop[!duplicated(entrezTop)] #Elimina els IDs d'Entrez duplicats de
l vector entrezTop i emmagatzema el resultat en un vector anomenat topGenes
entrezUniverse <- entrezUniverse[!duplicated(entrezUniverse)] #Elimina els IDs d'Ent
rez duplicats del vector entrezUniverse</pre>

Hi ha múltiples paquets per fer l'anàlisi d'enriquiment genètic. Cada paquet fa coses diferents però les idees subjacents són les mateixes.

En aquest cas veurem GE0stats ; és un dels primers paquets disponibles de Bioconductor per fer l'anàlisi d'enriquiment. Per fer-lo servir s'ha de crear un objecte anomenat "hiperparàmentre" que pot ser de classe tipus:

- GOHyperGParams farà l'anàlisi basat en Gene Ontology.
- KEGGHyperGParams anàlisi basat en la base de dades REACTOMA
- PFAMHyperGParams basat en la base de dades de PFAM.

```
library(GOstats) #carreguem el paquet
# L'objecte GOHyperGParams té un argument ontology que pot ser 'BP' -
# biological process, 'MF'-molecular function o 'CC'-cellular component.
GOparams = new("GOHyperGParams", geneIds = topGenes, universeGeneIds = entrezUnivers
e,
    annotation = "mogene10sttranscriptcluster.db", ontology = "BP", pvalueCutoff = 0.
01)
# creem un objecte amb els IDs de topGenes, els de l'univers, fem l'anàlisi amb
# biological process i el llindar estadístic el posem a 0.01. S'hauria de fer
# per a cada ontologia.
```

```
GOhyper = hyperGTest(GOparams)
```

Executem el test i guardem el resultat a GOhyper. Aquest objecte conté ID del terme GO, Nom del terme GO, p-valor (de la prova hipergeomètrica; indica significació de l'enriquiment), nombre de gens, nombre esperat de gens (nombre de gens que s'esperaria que estiguessin associats al terme GO per atzar) i odds ratio (indica la magnitud de l'enriquiment). El test hipergeomètric és un test de fisher.

```
head(summary(G0hyper))
```

```
GOBPID
                   Pvalue OddsRatio ExpCount Count Size
1 GO:0007154 7.355197e-12 2.637205 82.00494
                                               130 1890
2 G0:0023052 8.449083e-12 2.627972 81.18055
                                               129 1871
3 G0:0007610 6.866247e-09 3.437609 13.36377
                                                37
                                                    308
4 G0:0007186 1.624698e-08 3.500490 11.97532
                                                    276
                                                34
5 G0:0007218 5.528504e-08 14.415423 1.12811
                                                     26
                                                10
6 G0:0007165 7.638344e-08 2.128321 72.19905
                                               109 1664
                                          Term
1
                            cell communication
2
                                     signaling
3
                                      behavior
4 G protein-coupled receptor signaling pathway
5
                neuropeptide signaling pathway
6
                           signal transduction
```

```
dim(summary(G0hyper))
```

```
[1] 242 7
```

La primera columna ens ensenya quina categoria de la GO està més enriquida, quantes vegades més abundant és respecte el que esperaríem (OR=1, igual d'abundant).

Gravem els resultats.

```
# Creamos un informe html con los resultados
GOfilename = file.path(ResultsDir, "GOResults.html")
htmlReport(GOhyper, file = GOfilename, summary.args = list(htmlLinks = TRUE))
```

Una vegada finalitzat l'anàlisi recomana el profe recòrrer tot el document des de zero per a assegurar-nos que el codi és reproduïble.

Per tant, al final què tenim? A dins de la carpeta de resultats tenim: - Els gens que estan diferencialment expressats (topTable) - Resultats de significació biològica - Gràfics de control de qualitat - Gràfic Vulcano